

PAROCHIEWIJZER KERSTMIS 2020

Jaargang 8, nummer 2

Van de redactie	2
De kracht van weerloosheid...	3
De digitale kerk: onze parochie in coronatijd	4
Restauratie kerk en pastorie Elshout	6
Ziekenbezoekgroep 2.0	8
Penningmeester Colinda Smits: "Als je het doet, moet je het goed doen!"	10

Uitneembare pagina – vieringen rond Advent en Kerstmis

Beiaardier Joost van Balkom oogst zelden applaus	12
Stichting Ontmoeten stopt	13
Caritas Wonderbare Moeder steunt actie "Niet Alleen"	16
Bill Banning: 25 jaar 'voedsel voor de ziel'	17
Flitsen(d) – uit de Lambertusflitsen	19
Mariagedachte	20
Een dag niet gelachen...	20

Van de redactie

Hier voor u ligt het kerstnummer van de Parochiewijzer. We gaan het jaar weer afsluiten. Ja, afsluiten... maar hoe?

We hebben een heel angstig, bezorgd en rommelig jaar gehad. Corona hield ons in de ban. Veel, heel veel beperkingen op alle mogelijke gebieden. Maar laten we ons beperken tot onze parochie. In maart kwam er een 'intelligente lockdown'. De kerken mochten nog wel Heilige Missen opdragen, maar zonder parochianen. Vanuit de kerk in Elshout werd er iedere week een mis gestreamd en via onze computers konden we deze dan bijwonen. Veel mensen volgden ook de eucharistieviering van de KRO, die iedere zondag wordt uitgezonden. Veel meer was er niet mogelijk. Vervolgens kwam er in juni versoepeling en konden we voorzichtig, met een gelimiteerd aantal, weer fysiek naar de kerk. Maar geen meimaand in Elshout... In de zomer hadden we wat meer vrijheden en in september laaiden de besmettingen weer op, waarna het kabinet weer nieuwe maatregelen aankondigde.

Nu is de grote vraag: hoe kunnen we kerst vieren, de geboorte van Christus? Kunnen we naar de kerk of volgen we de vieringen van achter ons beeldscherm? Kunnen we onze dierbaren bezoeken? Een angstige tijd vol onzekerheden. Want intussen zijn er zoveel mensen besmet geraakt dat we altijd wel iemand in onze omgeving hebben die corona heeft of heeft gehad. De een is er heel erg ziek van en een ander weer wat minder.

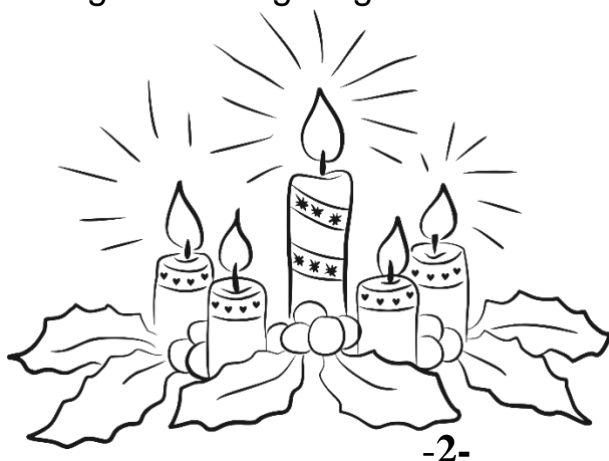
Het zijn bewogen tijden.

De bisschop schreef in een van zijn laatste boodschappen: 'Ook in deze lastige en roerige tijd richten wij onze ogen op de toekomst. Christus is immers dezelfde, gisteren, vandaag en morgen.'

Laten we bidden dat met Kerstmis, de geboorte van Jezus Christus, een nieuwe hoopvolle toekomst wordt ingeluid.

De redactie van de Parochiewijzer wenst u een Zalig Kerstmis en een heel mooi en vooral gezond en gezegend 2021.

Marie-Bernadette Stevens

De kracht van weerloosheid...

Crisis

Als ik zeg dat onze tijd lastig en duister is dan zullen niet velen dat kunnen ontkennen. Het lijkt een algemene tendens dat in Kerk en Wereld de lontjes korter

worden en de spanningen groter. In de afgelopen weken hoorden wij voortdurend over de giftige sfeer binnen de Verenigde Staten. Wij kunnen ons meen ik oprecht grote zorgen maken over de toenemende spanningen, ook in ons eigen Nederland. Iemand met een andere visie wordt te snel gezien als een vijand. Politici worden op straat en op de sociale media bedreigd. We zijn sinds het uitbreken van de coronapandemie in wezen wat sprakeloos geworden en weten eigenlijk niet goed waar we het moeten zoeken. We werken zoveel mogelijk thuis, we kunnen niet of nauwelijks naar de kerk, we komen niet verder dan de huiselijke sfeer en we moeten vooral afstand houden, met mondkapjes op. Niet weinig mensen voelen zich eenzaam en de economische gevolgen van de coronapandemie geven bij velen een gevoel van bestaansonzekerheid.

Kerk

We leven in een periode waarin ook de Kerk voor velen steeds minder betekent. Zij heeft haar machtspositie zo'n 50 jaar geleden al moeten opgeven. We leven in een tijd waarin de geloofsleer als verklaring van alle grote levensvragen is ingestort. Toen het christendom in 312 onder keizer Constantijn staatsgodsdienst werd, kreeg de Kerk een nieuwe functie. Tot dan bestond er een veelheid van verhalen en leefden heel verschillende visies op de figuur van Jezus. De bisschop van Rome was een '*primus inter pares*' (een leider onder zijn gelijken, red.) en de Blijde Boodschap was een houvast voor een zoekende minderheid. Maar vanaf dan werd alles anders. De Kerk werd de behoedster van een stabiele maatschappij en had geen boodschap aan pluriformiteit. De Blijde Boodschap ging men vertalen in Griekse begrippen. De greep op de samenleving en op de geest van individuele gelovigen werd alsmat groter. De kerk als instituut en het geloof als systeem beheersten heel het leven. De kribbe van Jezus verhuisde van de stal naar het paleis.

Individu

Totdat vanaf de tijd van de Verlichting een tegenbeweging op gang kwam, het individu zijn vrijheid opnieuw ging opeisen, allerlei wetenschappen zich losmaakten van kerkelijke bevoogding en de mens zelf wilde uitmaken wat hij als goed en kwaad beschouwde.

Sindsdien staat de Kerk in het verlies en maakt ze tot vandaag mee hoe haar invloed afbrokkelt en mensen in een gezagsconflict raken.

Zuivering

Misschien klinkt het tegenstrijdig als ik beweer dat al dat verlies een zegen is voor de Bijbelse Boodschap. Want wat rest ons nog? De onweerstaanbare kracht van een weerloze liefde... een kwetsbaar Kind liggend in wat stro. De geleidelijke afbrokking van de laatste honderd jaar slaat velen met paniek, laat kerkgebouwen hun deuren sluiten, doet organisatoren naar het hoofd grijpen, maar bracht een intense zuivering op gang waarvan we het einde nog niet in zicht hebben.

Wie is God?

Welke God rest ons nog? De God die zich weerloos en zwak in een Mensenkind gegeven heeft, maar die daarbij ook de kant koos van alles en iedereen die in een situatie van zwakte en onzekerheid verkeert. Toen ikzelf begin dit jaar in het ziekenhuis op de corona-afdeling lag ervoer ik iets van die weerloze God... een God die zich weerloos aan mensen uitlevert en enkel in een zachtmoedige begroeting aan het licht komt. Is dat niet de kern van dit Kerstfeest? In de gestalte van een Kind, in de persoon van arme herders en in het feestelijke gezang van engelen wijst het Evangelie ons op de totale geboorte, die moet plaatsvinden: in ons en om ons heen. Een nieuw begin op alle niveaus: in ons hart, in onze directe omgeving, in ons land, over heel de wereld. Een wereld vrij van het virus van egoïsme. Kerstmis kondigt de geboorte aan van een nieuw menstype en van een nieuwe geboorte van de Geest in elk van ons. Verschenen is de mildheid en menslievendheid van onze God.

Ik wens u een Zalig Kerstfeest...

*Namens het pastorale team,
Diaken Albert Soeterboek*

De digitale kerk: onze parochie in coronatijd

Net als tijdens de eerste coronaperiode in maart-april is op dit moment het aantal parochianen dat tijdens de Heilige Mis in de kerk mag zitten beperkt tot 30 en is daarom aanmelden verplicht. Om alle gelovigen de dienst te kunnen laten volgen, wordt deze vanuit de Lambertuskerk in Drunen via een livestream op internet verspreid. Ook zijn er andere digitale mogelijkheden gemaakt als alternatieven voor de vertrouwde manier van deelname aan het parochiële leven.

Maurits Dijkmans is de drijvende kracht achter de livestream-uitzendingen van de dienst. Tijdens een ontmoeting met onze pastoor bij een bijeenkomst in de Pastoor Vermeulenzaal in Drunen kwam dit onderwerp ter sprake.

Aanvankelijk zijn er livestreamdiensten vanuit de Pastoor Vermeulenzaal uitgezonden, in eerste instantie met één simpele camera die vast stond opgesteld. In de meimaand is er vanuit de kerk in Elshout met twee camera's gewerkt, waarbij Maurits de bediening van beide camera's en het geluid verzorgde. Handicap was in Elshout wel vaak de slechte internetverbinding. Toen er tussen de eerste en de tweede besmettingsgolf weer meer parochianen mochten worden toegelaten in de kerken zijn de live-stream-uitzendingen gestopt.

Nu, in de tweede golf van coronabesmettingen en de daarop volgende nieuwe beperkende maatregelen is Maurits opnieuw gestart met de live-stream van de Heilige Mis van 11:00 uur vanuit de Lambertuskerk in Drunen, door hem geregisseerd vanuit een busje naast de kerk. De beeld- en geluidskwaliteit is er inmiddels een stuk op vooruitgegaan.

Alleen livestreamen van diensten en veel minder kerkbezoek heeft natuurlijk ook andere consequenties voor onze parochie. De aanwezigheid bij uitvaarten is sterk beperkt; met het maximum aantal aanwezigen van 30 personen zijn het vaak alleen de naaste familieleden en vrienden, geen kennissen en dorpsgenoten die de overledene de laatste eer mogen bewijzen. Veel jubilea, trouwplechtigheden en vergelijkbare diensten worden uitgesteld of komen te vervallen. Aan de andere kant zijn er veel extra kosten voor de parochie door de verschillende maatregelen die getroffen moesten worden.

Om parochianen toch de gelegenheid te geven een kaarsje te laten branden in de kerk en deel te nemen aan de collecte tijdens of na de livestream is de website *kerkwinkel.nl* ingesteld. Een kennis van Maurits uit het livestream-verzorgingsteam vanuit de Sint-Janskathedraal in Den Bosch heeft dit initiatief genomen. Deze website is speciaal voor mensen die vanwege het coronavirus niet zelf naar hun vertrouwde kerk mogen, kunnen of durven gaan voor het branden van een kaarsje. De parochie Wonderbare Moeder heeft dit initiatief opgenomen op haar eigen website.

Hoe werkt het?

Op de voorpagina van de website www.wonderbaremoeder.nl ziet u 'Een kaarsje laten aansteken' met daaronder twee keuzeboutons:

Laat een kaarsje opsteken in Elshout

Laat een kaarsje opsteken in Drunen

Zo kunt u uw eigen kerk kiezen en dan een of meerdere kaarsjes bestellen die dan de volgende dag ook echt, namens u, in uw kerk worden aangestoken. U kunt indien u wenst ook een korte tekst bij uw bestelling opgeven die dan bij het aansteken voorgelezen wordt.

Het volledige bedrag van de kaarsen die u koopt gaat direct naar uw kerk; een vast bedrag van euro 0,50 voor de betalingskosten en onderhoud van deze website staat onderaan uw bestelling vermeld.

Ook voor de collecte kunt u op de website van onze parochie terecht.

Geef in de collecte

Via deze button komt u in een keuzemenu waarin u een collectebedrag kan selecteren, die u (ter besparing van de € 0,50 kosten) ook maandelijks kunt doen. De betaling verloopt op een veilige manier via iDeal, zoals u wellicht gebruikelijk doet via internetbankieren. Door uw steun in de vorm van deze bijdrage kan de financiële schade voor de parochie wellicht beperkt blijven.

Misintenties: blijvend herdenken

Het aantal misintenties is de afgelopen periode sterk teruggelopen en dat is eigenlijk opmerkelijk, en jammer, te noemen. Het is in veel families het gebruik via een misintentie jaarlijks stil te staan bij een overleden dierbare. De mogelijkheid om een intentie op te geven bestaat als vanouds, ondanks de maatregelen rond corona; via het parochiesecretariaat. De Heilige Mis kan thuis worden gevolgd via de livestream en tijdens deze mis wordt de intentie, zoals gewoonlijk, ook afgeroepen.

Een oproep dus om ook op deze alternatieve manier deel te nemen aan het parochiële leven met alles wat daarbij hoort. Van harte aanbevolen!

Kerstmis: thuis of in de kerk?

Hoe Kerstmis gevierd gaat worden in onze kerken is nog een open vraag op dit moment. Op de website van onze parochie vindt u altijd de meest actuele informatie over het kunnen bijwonen van vieringen.

Onze bisschoppen schrijven er het volgende over: *“De kerk is geen bron van besmetting en mag dat ook niet zijn.”* Zij delen dan ook de zorg van de overheid en handhaven het coronaprotocol ‘Kerkelijk leven op anderhalve meter’. Wel spreken zij de hoop uit dat in december, voor Kerstmis, versoepelingen kunnen worden afgekondigd; afhankelijk van de cijfers rond de pandemie. Een hoop die wij allemaal van harte delen.

Jan Brok

Restauratie kerk en pastorie Elshout

Het zal u niet ontgaan zijn dat de kerk van Elshout en de ernaast gelegen pastorie in de steigers staan. We praten u graag even bij.

De pastorie van de kerk van Elshout wordt verhuurd aan Scala (een collectief van basisscholen in de gemeente Heusden) en de buitenzijde was dringend aan een opknapbeurt toe. In 2019 werd een onderhoudsplan opgesteld door de parochie.

Dit plan is besproken met het bisdom en dat is akkoord gegaan. Bij het opstellen van de plannen is ook Scala, als huurder, betrokken geweest.

Het bestuur heeft in maart 2020 offertes aangevraagd bij enkele aannemers. Omdat de pastorie een rijksmonument is ben je als eigenaar, de parochie dus, verplicht om een bouwvergunning aan te vragen bij de gemeente. Deze is in mei van dit jaar ingediend. Daarbij was het

ook noodzakelijk om te overleggen met de provinciale monumentencommissie. Na goedkeuring door de commissie heeft de gemeente de vergunning verstrekt, onder de voorwaarde dat de kozijnen e.d. in de huidige detaillering en vorm hersteld/vervangen moeten worden.

In augustus 2020 is de opdracht gegeven aan aannemer De Bonth van Hulten. Eind september is deze begonnen met de renovatie en is het gebouw in de steigers gezet.

De werkzaamheden bestaan in hoofdzaak uit het herstellen of zo nodig vervangen van kozijnen en het vervangen van (de meeste) ramen. In alle gevelkozijnen en ramen komt dubbelglas met uitzondering van het glas-inlood, dit blijft gehandhaafd. Alle kozijnen, ramen en deuren worden binnen en buiten geschilderd, inclusief de daklijsten en dakkapellen.

Het metselwerk wordt gerepareerd en het voegwerk waar nodig vervangen. De verwachting is dat eind december de meeste werkzaamheden gereed zijn en dat de steiger kan worden verwijderd.

Afgelopen januari heeft de parochie opdracht gegeven aan Monumentenwacht om alle (kerk)gebouwen te inspecteren voor toekomstig onderhoud. In het kerkbestuur zijn de resultaten besproken en is geconcludeerd dat aan de kerk van Elshout op korte termijn herstelwerkzaamheden noodzakelijk zijn. Ook werd geconstateerd dat o.a. de sokkel onder het beeld in de voorgevel los raakte. Daarom zijn er nog extra inspecties uitgevoerd en is een herstelplan opgesteld.

Het kerkbestuur is van mening dat veiligheid voor alles gaat en daarom is direct begonnen om de onveilige situatie die was ontstaan aan te pakken door steigers te plaatsen en opdracht te geven voor herstel. Gaandeweg werden meer gebreken blootgelegd, wat het bestuur heeft doen besluiten om meer herstelwerk te laten doen: aan de oostgevel en ook aan de toren van de kerk tot en met het uurwerk in de toren.

Een flinke investering, waarvan het bestuur zich terdege bewust is. Financieel gezien is het echter beter om de klus in één keer aan te pakken, om dubbele kosten voor het optrekken van steigers te voorkomen.

De zogeheten galmplaten bij de klokken worden vervangen; deze zijn van asbest, dat vanuit de wetgeving uiterlijk in 2025 moet worden verwijderd.

Het kruis aan de oostgevel en enkele andere natuurstenen elementen worden vervangen. Waar nodig worden metsel- en voegwerken hersteld.

Al met al een hele ingreep, waarbij we worden geadviseerd en begeleid door het Bouwbureau van het bisdom.

Als vervolg op de huidige werkzaamheden zal binnen 3 tot 5 jaar ook aan de westgevel nog onderhoud uitgevoerd moeten worden. Desondanks kunnen we stellen dat als de huidige restauratie begin volgend jaar gereed is, we weer een mooie kerk en pastorie in Elshout hebben, die er beiden weer even tegen kunnen.

En dan maar hopen, dat we er volgend jaar weer een echte Meimaand kunnen vieren...

Marie-Bernadette Stevens

Ziekenbezoekgroep 2.0

Hoewel op dit moment alle activiteiten door corona op een aangepaste wijze moeten plaatsvinden, is het toch een goed moment om aandacht te hebben voor de groep vrijwilligers die zich binnen de parochie inzetten voor onze zieken.

Onder het motto 'Ziekenbezoekgroep 2.0' is midden vorig jaar door diaken Albert Soeterboek en ziekenbezoeker Frits Rommers de parochiële aandacht voor onze zieken voor de gehele parochie centraal gecoördineerd.

In de verschillende kernen en oude parochies waren vanuit het verleden al vrijwilligers actief die de plaatselijke zieken bezochten. Iedere groep deed dat op hun eigen historisch ontstane manier. In de loop van de tijd kwamen er, meest door vergrijzing, zowel meer zieken als minder ziekenbezoekers. Frits Rommers is coördinator ziekenbezoekers in onze parochie. Daarnaast is hij lid van de pastoraatsgroep en contactpersoon "Afscheid en rouw" en actief bij eventuele avondwakes en de jaarlijkse Allerzielenviering.

Frits Rommers vertelt dat in juli 2019 gestart is met een nieuwe wervingsactie voor ziekenbezoekers die lokaal de zieken opzoeken, maar wel met een centrale coördinatie binnen de parochie. Deze actie was erg succesvol.

“Met de bestaande en nieuwe aanwas aan bezoekers zijn er nu in totaal zestien vrijwilligers die de zorg hebben voor een zestigtal zieken in de parochie. De start van deze groep was in juli 2019 onder het motto: ‘Zieken bezoeken, hoe doe je dat’. Er is een programma opgesteld met onder andere tien tips over hoe je als omgeving steun biedt aan een (ernstig) zieke. Ook hoe je als ziekenbezoeker een vertrouwensband opbouwt met de zieke, een luisterend oor biedt, troost biedt als dat nodig is, maar ook een opwekkend woord uitspreekt. Natuurlijk moet er een ‘klik’ zijn, daarom wordt altijd gekeken naar iets gemeenschappelijks tussen zieke en bezoeker. Meestal een keuze voor iemand uit hetzelfde dorp, met gemeenschappelijke kennissen of wellicht al bekenden van elkaar.”

Frits Rommers vertelt dat het ook wederzijds wat toevoegt: de ziekenbezoeker komt in een andere wereld in gesprekken met vooral de oudere zieken, wat de blik op het leven verrijkt. Het is ook heel dankbaar werk, de zieken stellen het erg op prijs om eens te praten of de eenzaamheid te doorbreken met een min of meer buitenstaander. Vaak ontstaat een wederzijdse band en een vertrouwensrelatie.

De ziekenbezoekgroep komt twee keer per jaar bij elkaar voor bezinning en het uitwisselen van ervaringen. Een van de gevolgen van het coronavirus is dat onlangs ook de tweede bijeenkomst dit jaar niet door kon gaan. Coördinator Frits Rommers en diaken Albert Soeterboek hebben toen een belronde met alle ziekenbezoekers gehouden om toch op deze manier contact te kunnen houden.

Het coronavirus heeft natuurlijk ook zijn weerslag op de bezoeken, zowel zieken als vrijwilligers reageren heel verschillend. Variërend van heel angstig voor het risico de zieke of zichzelf te besmetten, of uitzonderingen andersom: ik ben nu zodanig ziek dat die corona mij niets uitmaakt, kom maar gezellig op bezoek! Veel contacten zijn nu wel telefonisch of met beeldbellen soms.

De ziekenbezoekgroep verzorgt ook een attentie voor de zieken met Kerstmis en Pasen. De paasgroet met een gewijd palmtakje, de kerstgroet in de vorm van een kerstpakketje. Vorig jaar kon door belangeloze bijdragen van een aantal bedrijven uit onze parochie mooie pakketjes worden samengesteld. Dit jaar is het wat moeilijk om bedrijven te gaan bezoeken. Daarom wordt nu een kerstpakketje gemaakt met steun van Caritas Wonderbare Moeder.

Hoe komt het eerste contact met een zieke tot stand? De meeste zieken melden zich namelijk meestal niet zelf aan. De nieuwe contacten komen voornamelijk vanuit het pastoraat, familieleden of kennissen van de zieke medeparochiaan.

Vandaar hierbij een oproep om zieken die mogelijk een regelmatig bezoek op prijs zouden stellen aan te melden bij het secretariaat van onze parochie. De werkgroep ziekenbezoek neemt dan contact op met de zieke of een naast familielid om verdere afspraken te maken; er zijn nooit verplichtingen. Daarna wordt gezocht naar de meest geschikte bezoeker uit de groep van zestien vrijwilligers: iemand uit hetzelfde dorp of met dezelfde achtergrond of interesse. Frits Rommers noemt het heel treffend: "Het doel is dat de zieke er 'beter' van wordt, in welke zin dan ook."

Tot slot een gedachte uit de "Tien tips voor de vrijwilligers":

"Ze hadden van tevoren een afspraak gemaakt.

In alle rust waren ze samen.

Met zeer gerichte aandacht laten ze de zieke haar verhaal doen,

zonder ook maar één poging te ondernemen daaraan een eigen boodschap toe te voegen.

Niets hoefde ontweken.

Niets werd de zieke aangepraat.

Maar wel dit: Beste zieke, je bent bewonderenswaardig!"

(Bron: www.femma.be)

Jan Brok

Penningmeester Colinda Smits:

"Als je het doet moet je het goed doen!"

Colinda Smits (51) is sinds juli 2015 penningmeester van de parochie Wonderbare Moeder, is gehuwd en moeder van twee kinderen. Ze werkt op een administratiekantoor in Waalwijk en waar ze zich onder andere bezighoudt met het opmaken van jaarrekeningen en het verzorgen van belastingaangiften. Ze werkt parttime om voldoende tijd over te houden voor haar gezin en haar hobby's.

De Elshoutse volgde in haar eigen dorp de basisschool en ging vervolgens voor de middelbare school naar De Naulande in Drunen en het Dr. Mollercollege in Waalwijk. Na het heao in Den Bosch en het NIVRA kwam zij uiteindelijk terecht op de Erasmusuniversiteit in Rotterdam voor de postdoctorale opleiding tot controller. "Ik denk dat ze me als penningmeester gevraagd hebben vanwege mijn financiële kennis en achtergrond", schat Colinda in. Wat het haar aan tijd ging kosten? "Nou, een uurtje in de week en wat uurtjes extra voor het opstellen van de begroting en jaarrekening werd mij verteld. Het is wel wat meer geworden, maar dat vind ik niet erg. Als je het doet moet je het goed doen!"

Corona

Wat heeft deze virusziekte in de parochie allemaal teweeggebracht? Colinda somt op: "Vieringen zijn, zeker in de beginfase, compleet weggevallen! Dan valt natuurlijk een deel van de uitgaven weg, maar ook inkomsten zoals collecte- en kaarsengelden en opbrengsten uit misintenties. De vaste kosten voor lonen, elektriciteit, verzekeringen en onderhoud lopen gewoon door. Verder hebben we ingeteerd op beleggingen, maar die zullen naar verwachting op langere termijn wel herstellen.

Gelet op het huidige maximum aantal van 30 kerkgangers zullen de inkomsten waarschijnlijk onder druk blijven staan. Dit baart mij zorgen. We proberen daarom op andere manieren inkomsten te werven. Dat doe ik niet alleen, maar samen met het hele bestuur. Een voorbeeld daarvan is de mogelijkheid om via de digitale weg kaarsjes aan te laten steken en te betalen óf (collecte)geld te doneren. Ook maken we, waar mogelijk, gebruik van het steunpakket van de rijksoverheid.

Gelukkig hebben we in onze parochie veel vrijwilligers, die zich blijven inzetten op welke manier dan ook. Specifiek met betrekking tot corona is er nu een welkomsteam en zijn er vrijwilligers, die na elke viering de bezette plaatsen desinfecteren. Nieuw zijn ook de livestreamuitzendingen van diensten in de kerken van Drunen en Elshout, die zonder noemenswaardige kosten voor ons mogelijk worden gemaakt. Hier wordt niet altijd bij stilgestaan, maar het is wel belangrijk. Dat geldt ook voor een veilige gang van en naar de kerk. Ik vind het jammer, dat we weer het kind van de rekening zijn, zeker omdat wij er alles aan deden én doen om het veilig te laten verlopen. Onze ruimten zijn vele malen groter dan een gemiddeld gebouw. We kunnen bijvoorbeeld in de Lambertuskerk 140 mensen kwijt op veilige afstand. En we mogen er nu maar 30..."

Ziet de penningmeester de toekomst met vertrouwen tegemoet? "Ik verwacht dat we dit jaar door corona 25% inboeten op onze inkomsten. We zijn gelukkig een financieel gezonde parochie en kunnen wel een klapje opvangen. Daarom hebben we ervoor gekozen om niet mee te doen met een extra inzamelingsactie van Kerkbalans in 2020, maar in januari 2021 op de gebruikelijke manier aandacht te vragen voor onze financiële situatie.

Verder ben ik benieuwd als het virus het land uit is, of iedereen de gang naar de kerk weer weet te vinden en zijn/haar activiteiten weer gaat oppakken. En wat doen de mensen die niet meer naar de kerk kunnen of durven? Kiezen zij ervoor de diensten via de tv te volgen? Ik hoop dat de mensen in 2021 hoe dan ook bij onze parochie betrokken blijven. Want daar draait het om!"

Jan van Engelen

Beiaardier Joost van Balkom oogst zelden applaus

Al speelt Joost van Balkom (1959) de sterren van de hemel, hij oogst zelden applaus. Tussen de klanken van zijn klokkenspel in de Sint-Jan van Den Bosch en de oren die het horen zitten tientallen of honderden meters. In Drunen is het niet anders. Maar nu afstand in coronatijd het toverwoord is, is de beiaardier de enige muzikant die zijn vak nog normaal kan uitoefenen.

Ook de beiaard van het Bossche stadhuis en die van de Lambertuskerk in Drunen bespeelt hij met veel plezier. Joost komt uit een geslacht van beiaardiers. Zijn opa Toon bespeelde de klokken van de Sint-Jan in Den Bosch van 1915 tot 1954, zijn vader Sjef van 1955 tot 1988. Sindsdien is Joost de stadsbeiaardier.

De beiaard is niet het enige instrument dat hij bespeelt. De klarinet is de volgende. Dit heeft hij van zijn opa en Joost gaat er helemaal in op.

De beiaard krijgt tegenwoordig veel te weinig aandacht, vindt Joost van Balkom. Met verzoeknummers -van klassiek tot pop- wil de vanaf 2003 officieel actieve beiaardier van de Lambertuskerk in Drunen het instrument nieuw leven inblazen. Hij volgde Herman Bonenkamp op die het beklimmen van de steile trappen in de toren steeds meer een praktisch bezwaar vond. Daarnaast speelden andere lichamelijke ongemakken hem parten. “ik heb moeten solliciteren naar de functie en moest het opnemen tegen de beiaardier van Heusden. Kwam als winnaar uit de bus!” weet Joost te vertellen. En verder: “Ik ben zzp’er en word betaald naar het aantal bespelingen.”

Volgens Joost is de beiaard een onbekend instrument omdat mensen nooit zien wat er achter de schermen allemaal gebeurt. Door het straatlawaaï en de opkomst van radio, televisie en internet gaat veel verloren van de vorstelijke klanken die het klokkenspel of carillon voortbrengt. Even wat technische informatie: de klokken in de toren, 48 in getal, worden bespeeld met een ‘stokkenklavier’. Dit is een soort piano maar dan met stokken in plaats van ivoren toetsen. De beiaardier

slaat met gebalde vuisten op de stokken en stapt tegelijk met zijn voeten op de pedalen. Zo komt een harmonieus geluid uit de toren.

Joost denkt actief na over de toekomst van de beiaard in de toren van de Lambertuskerk. “Ik hoor berichten dat de kerk op termijn mogelijk gesloopt gaat worden en daarmee het carillon verdwijnt. Dat zou verschrikkelijk jammer zijn omdat het ongekende mogelijkheden op muzikaal gebied in zich draagt. Los van de geschiedenis, want die is heel bijzonder! De firma Lips uit Drunen had een samenwerkingsverband met Eijsbouts klokken-gieterij uit Asten. Deze gieterij ontbrak het aan capaciteit zware klokken te gieten en kreeg hulp van Lips. Voor bewezen diensten kreeg het Drunens bedrijf een carillon cadeau wat een plaats kreeg boven ‘hal 9’. (In juni 2019 verdween het muziekinstrument en werd ook de hal afgebroken, net zoals tal van hallen waar eens de scheepsschroeven werden gevormd en gegoten.) Lips gaf een replica van zijn beiaard cadeau aan de gemeente Drunen, wat een plaats kreeg in de toren van de nieuw te bouwen Lambertuskerk. Dat gebeurde in 1955. De vorige kerk was zwaar verwoest tijdens de bevrijding van Drunen, eind 1944.”

De dynastie van de Van Balkoms als beiaardiers houdt over 10 jaar op te bestaan. Dan gaat Joost echt met pensioen. Geen van zijn kinderen heeft belangstelling hun vader op te volgen. Daarom is hij een ‘beiaardschool’ begonnen om jeugd op te leiden tot beiaardier. Het is echter wel moeilijk om leerlingen te vinden voor zo’n onbekend instrument... Daarnaast kun je in de winterdagen bij temperaturen onder de -10 graden Celsius of lager helemaal niks. Dan is er geen beweging in de apparatuur te krijgen.

Joost kijkt met plezier terug op het afscheid van de vorige beiaardier, Herman Bonenkamp. Bij die gelegenheid hebben Joost en Herman samen op de beiaard gespeeld met onder andere de techniek ‘quatre mains-pieds’. Dus met vier vuisten en voeten gebroederlijk naast elkaar gezeten, lekker ‘tokkelen op het klavier’. “Ik heb hem als collega én als vriend gekend en meegemaakt. Heb hem mogen vervangen in tijden van ziekte en dat was een voorrecht!” zegt Joost hierover.

Tot slot heeft Joost van Balkom nog een hartenwens. “Dat er verjonging komt! Verder zou ik zolang de corona voortduurt in de loop van december kerstliedjes op de beiaard willen spelen. Als bevoorrecht beiaardier ga ik ondanks de pandemie met spelen door. Da’s toch geweldig!”

Bravo Joost.

Jan van Engelen

Stichting Ontmoeten stopt

Een aantal activiteiten krijgt een doorstart

Stichting Ontmoeten, een begrip binnen het sociale werkveld van onze gemeente, houdt na tien jaar op te bestaan. We blikken met initiatiefneemster Patty de Wit uit Drunen terug op het afgelopen decennium.

Patty (70) werkte jarenlang met haar man Hans in hun eigen bedrijf. 'Ik had eens gezegd: als ik nog eens stop met werken, dan wil ik graag een radioprogramma beginnen; voor vijftigplussers, door vijftigplussers', vertelt Patty. Dat moment kwam in 2006, toen zij bij HTR het programma *Efkes Buurten* mede ging presenteren. Gaandeweg merkte Patty dat het begrip 'eenzaamheid' steeds vaker terugkwam in de gesprekken. "Eenzaamheid is een beladen begrip", is haar constatering. "Mensen komen er niet gemakkelijk voor uit wanneer ze zich eenzaam voelen. Denken, onterecht, dat er iets mis met hen is. Daardoor blijft het in stand. Ik wilde proberen om dit te doorbreken door mensen laagdrempelig met elkaar in contact te brengen." *Ontmoeten* werd geboren.

Om een duidelijk beeld te krijgen van wat eenzaamheid feitelijk inhoudt, ging Patty op zoek naar advies. Dat vond zij in de persoon van Hugo Brouwer, toenmalig hoofdredacteur van weekblad *De Scherper* en tevens klinisch psycholoog. Hieruit kwam een intensieve samenwerking, die vorm kreeg in een gezamenlijk project van de HTR en *De Scherper*. De combinatie van lokale televisie en het huis-aan-huisblad is erg vruchtbaar gebleken. Het heeft mensen over de streep getrokken om zich aan te melden voor de activiteiten. En anderen aangespoord alert te blijven op signalen van eenzaamheid in eigen kring. "Hugo is inmiddels overleden", vertelt Patty. "Een groot gemis voor de stichting; we hebben veel aan hem te danken!"

In de loop van de jaren is er vanuit Stichting *Ontmoeten* een aantal succesvolle activiteiten georganiseerd. Patty noemt er een paar. Het project 'Fietsmaatjes' waarbij het mogelijk is om met een vrijwilliger, op een duofiets heerlijk de buitenlucht in te gaan. "Er rijden al vijf van die prachtige duofietzen in onze gemeente rond. Allemaal mogelijk gemaakt door vrijwilligers en sponsors." Heel bijzonder is het project 'Levensboek' waarbij twee mensen aan elkaar worden gekoppeld: iemand die zijn/haar levensverhaal wil vertellen, en een vrijwilliger die het opschrijft. "Daar komt vaak een verrassend mooi verhaal uit, wat ook in boekvorm wordt gedrukt en wordt aangeboden aan de verteller. Een bijzondere ervaring voor beide betrokkenen", weet Patty.

Om de activiteiten zo gericht mogelijk aan te kunnen bieden, werden de deelnemers in twee groepen verdeeld: 'piep-oud' en 'stok-jong'. Maatgevend was in deze niet zozeer de leeftijd, maar wel de mobiliteit van mensen. Ook mensen met Niet Aangeboren Hersenletsel (NAH) zijn van harte welkom. Patty: "We zagen dat mensen tijdens activiteiten soms wegliepen en vroegen ons af waarom. Toen bleek dat deze deelnemers hun beperkingen hadden ten aanzien van bijvoorbeeld harde stemgeluiden (denk aan microfoons), door elkaar praten of te harde muziek. Toen hebben we voor hen een andere vorm van ontmoeten gecreëerd.

In de recreatiezaal van appartementencomplex 'Het Water' aan de Drunen- se Hollandlaan wordt al enkele jaren maandelijks een samenzijn georgani- seerd. Beurtelings met iets informatiefs zoals een lezing, de andere keer met een meer actief programma. Een deelneemster uit deze groep heeft trouwens het initiatief 'Fietsmaatjes' opgepakt. Hoe mooi kan het lopen! Mensen blijven activeren, dat is waar het om gaat", vindt Patty.

Stuk voor stuk prachtige initiatieven. Patty en het vrijwilligersteam van Stichting Ontmoeten hebben er in de loop van de tijd heel wat energie en kilometers in gestoken. Desondanks houdt de stichting na ruim tien jaar op te bestaan. Een aantal vrijwilligers uit de werkgroep stopte, met als belangrijkste reden de toenemende werkdruk in hun loopbaan. Patty had vorig jaar al aangegeven definitief op 1 oktober 2020 te willen stoppen. Wat betekent dat voor de 'Ontmoeters', de deelnemers aan de activiteiten? "Gelukkig is er vanuit de maatschappij nu meer aandacht voor de problema- tiek", weet Patty, "en wordt een aantal activiteiten overgenomen door andere instanties. Onder meer door de kerkgemeenschappen: vanuit onze parochie gaat Caritas Wonderbare Moeder 'Ontmoeten in de wijk' en 'Gast aan tafel' oppakken. Ook de protestantse geloofsgemeenschap vanuit de Open Hof heeft zich al laten horen. 'Koffieleute', evenals 'Levensboek' en 'Gast aan Tafel' worden overgenomen door de bibliotheek. Ook de Ont- moetingsplek NAH gaat door. Er is een nieuwsbrief in de maak, met daarin een wegwijzer welke activiteiten waar worden voortgezet."

Tijd nu om op een goede manier af te sluiten, en tevreden terug te kijken naar wat er is bereikt. "Ik wil graag de projectleden en vrijwilligers bedanken voor hun inspanningen en betrokkenheid. De sponsors, zonder wie wij dit niet hadden kunnen doen. De gastvrouwen en –heren in de verschillende locaties waar we altijd zo hartelijk zijn ontvangen. Maar zeker ook de deel- nemers, de 'Ontmoeters' voor hun open houding waarmee ze in de activi- teiten zijn gestapt", aldus Patty. "Je zag vriendschappen ontstaan, mensen kropen uit hun schulp. Het heeft alle leden van de werkgroep tien jaar lang gemotiveerd om door te blijven gaan."

En op onze beurt willen wij Patty heel hartelijk danken. Dat kunnen wij het beste doen door haar strijd tegen eenzaamheid voort te zetten: als vrijwilligers bij de activiteiten die een doorstart krijgen. Heb je tijd, kun je iets betekenen: meld je dan aan bij Caritas Wonderbare Moeder. Dan kan ons leven straks, na corona, doorgaan zoals we het graag willen zien: met aandacht voor elkaar.

Esther Romeijn

CARITAS WONDERBARE MOEDER

Centrum voor Aandacht en Hulp

CARITAS WONDERBARE MOEDER STEUNT ACTIE 'NIET ALLEEN'

Dit jaar heeft de coronapandemie ons leven behoorlijk op zijn kop gezet. Vele parochianen hebben zelf of in familiekring te maken gehad (en soms nog altijd) met de invloed die het coronavirus op hun lichamelijke gezondheid heeft gehad. Daarnaast kunnen mensen financieel getroffen zijn door de crisis of klachten van neerslachtigheid ontwikkeld hebben. De beperkingen die de overheid heeft opgelegd rondom onze dagelijkse contacten hebben ertoe geleid dat velen meer eenzaamheid ervaren dan voorheen. Nu zijn er allerlei initiatieven waarmee gepoogd wordt die eenzaamheid te doorbreken, zoals:

- **'Een tegen eenzaamheid'** van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. In Heusden is dat mede opgepakt door een aantal organisaties die de burgers daarin tot steun willen zijn: mensen die hulp nodig hebben in de meest brede zin van het woord kunnen daarvoor telefonisch (073 - 511 83 50) of per e-mail contact opnemen (heusdenhelpt@bijeenuheusden.nl).
- **'Aandacht voor elkaar'** van de Rijksoverheid waarbij mensen hun persoonlijke verhaal kunnen delen en er aandacht is voor elkaars verdriet, teleurstelling en onzekerheid: www.aandachtvoorelkaar.nl.
- **'Niet alleen'** van de gezamenlijke katholieke en protestantse kerken: via www.nietalleen.nl kan iemand hulp zoeken voor hem-/haarzelf of een ander, al is het maar voor een praatje.

Het is uiteraard belangrijk alert te zijn op signalen dat iemand in uw naaste omgeving het moeilijk heeft. Probeer hem/haar dan zoveel mogelijk tot steun te zijn met een luisterend oor of actie tot hulp (zoals boodschappen doen of koken).

In deze Parochiewijzer las u al dat de Stichting Ontmoeten haar activiteiten beëindigt. Vanuit Caritas Wonderbare Moeder willen we ons sterk maken om de onderdelen 'Ontmoeten in de wijk' en 'Gast aan Tafel' voort te zetten. Hulp bij het organiseren daarvan is meer dan welkom. Als u daar als vrijwilliger toe bereid bent en/of vragen heeft, kunt u e-mailen met caritas@wonderbaremoeder.nl of bellen met diaken Albert Soeterboek (tel. 06-23826431).

Caritas Wonderbare Moeder wil kwetsbare plaatsgenoten waar nodig en mogelijk materieel en geestelijk helpen en de sociale rechtvaardigheid bevorderen. Wanneer u specifiek met iemand van de parochie of Caritas Wonderbare Moeder over uw zorgen wilt spreken, kunt u bellen met diaken Albert Soeterboek (tel: 06-23826431) of mailen met caritas@wonderbaremoeder.nl.

Met een financiële bijdrage (NL 81 RABO 0334 5155 13 ten name van Caritas Wonderbare Moeder) hebben we uiteraard meer armslag om onze werkzaamheden op dit vlak ook goed uit te voeren.

Tot slot wensen wij u toe, dat u in deze extra donkere dagen toch de nodige lichtpuntjes mag ervaren, samen met degenen die u lief zijn!

Harrie de Poot
interim-voorzitter Caritas Wonderbare Moeder

Bill Banning: 25 jaar ‘voedsel voor de ziel’

Vandaag heb ik een afspraak met Bill Banning in het Drunense d'Oultremontcollege. Jaren geleden was ik hier voor het laatst, bij de diploma-uitreiking van mijn jongste dochter.

Lopend door de gangen komen de herinneringen weer terug – en loop ik ‘meneer Bill’ tegen het lijf. Na een hartelijke begroeting nemen we plaats in lokaal 13, zijn thuislokaal. Overduidelijk speelt bijgeloof geen enkele rol in de belevingswereld van deze bevlogen onderwijzman.

Dit jaar viert Bill (61) zijn zilveren jubileum als leraar godsdienst en levensbeschouwing van middelbare scholieren. Daarnaast is hij een graag geziene gast op de basisscholen van stichting SCALA. Ik ben benieuwd, of hij na al die jaren nog fluitend naar zijn werk gaat. “Zeer zeker!”, zegt Bill enthousiast. “Het contact met jongeren is boeiend, spontaan. Elke dag krijg ik wel onverwachte reacties of beschouwingen van mijn leerlingen. En daar leer ik ook weer van. Samen vormen we leer-krácht, het is een wisselwerking. Op hun beurt voelen leerlingen zich gehoord. Dat legt de basis voor hun gevoel van eigenwaarde. Heel belangrijk.”

Zijn wieg stond in een boerderij in de Achterhoek, waar hij opgroeide met zeven broers en zussen. Vader en moeder waren hardwerkende, nuchtere mensen. “Al op jonge leeftijd heb ik ‘een klap van de religieuze molen’ gehad”, blikt Bill terug op zijn jeugd. “De Heilige Mis vond ik prachtig. De gezangen, het Gregoriaans. Ik voelde me in een andere wereld; bij ons

thuis werd niet gezongen. Op de basisschool kwam onze pastoor bijbelverhalen vertellen. Ik herinner me dat ik de arme man eens uit pure boosheid heb geschopt: toen hij vertelde dat wij de dag van Jezus' kruisiging Goede Vrijdag noemen. Ik was verbijsterd. *Hoe kun je zo'n afschuwelijke dag nou GOED noemen?* De pastoor legde uit, dat het Jezus zélf was die goed was, en bleef: hij bad zelfs voor Zijn moordenaars. Dit heeft een grote invloed gehad op mijn verdere leven: dat er een uitleg is voor de soms onbegrijpelijke zaken in ons geloof. Dat er zingeving is, een hoger doel. Naarmate ik ouder werd bleef ik op zoek naar betekenis, naar voedsel voor de ziel, zeg maar."

Aan het eind van de middelbare school kwam het moment van het kiezen van een vervolgstudie. Met zijn agrarische achtergrond was de landbouwhogeschool een logische stap geweest. "Tropische plantenkunde, dat leek me aanvankelijk wel iets", vertelt Bill. Maar in zijn eindexamenjaar kwam er een omslag. Voor Bill werd het steeds duidelijker, dat hij meer wilde weten over de Kerk, het geloof. Een dubbele theologieopleiding – zowel religieus als wetenschappelijk- was het gevolg.

"Tijdens deze opleiding kregen we bijbelmeditatie. Je gaat je op gevoelsniveau verdiepen in een schijnbaar kleine passage uit een tekst. Zo heb ik ooit een week lang gemediteerd op Jezus' reactie naar Petrus, toen bleek dat die Hem drie keer had verloochend, nog voordat de haan kraaide. Nu stel ik de vraag ook aan mijn leerlingen: hoe zou Jezus toen gekeken hebben? Was hij boos, teleurgesteld, verdrietig? Er samen over praten lokt de mooiste antwoorden uit. Zelfs van jonge kinderen. We trekken het breder: heb je zelf wel eens iets stoms gedaan, dat uiteindelijk toch is goed gekomen? Jezus heeft de 'stomiteit' van Petrus in genade aanvaard. Met Zijn oneindige, vergevende liefde. Prachtig wanneer je daarover kunt spreken met jonge mensen."

Na zijn studie theologie volgden tien jaren in het kerkelijk maatschappelijk werk. In het voorjaar van 1995 vulde hij de vacature in van invaldocent in Waalwijk, bij het Dr. Mollercollege en de Hadewych-mavo. "Catechesebegeleiding lag destijds wat op zijn gat", aldus Bill. "Om meer uren les te kunnen geven, bood ik aan om ook op basisscholen bijbelverhalen te komen vertellen. Leerkrachten zagen dat toen niet zo zitten, ze dachten dat de kinderen er niet op zaten te wachten. Ik zei: als het niks is, dan stuur me maar weer weg!" Het feit dat Bill al 25 jaar met verve de rol van districtscatecheet vervult, bewijst het tegendeel. "De meerwaarde zit in het verbinden van bijbelverhalen en de actualiteit. Samen met de basisscholen in Drunen en Elshout is een 'bijbelrooster' opgesteld. Een deel van de verhalen kom ik vertellen, een deel doet de klasleerkracht. En dat is uniek in Nederland!" Is de invulling van je baan veranderd in de afgelopen 25 jaar, bijvoorbeeld door veranderende opvattingen in de maatschappij? Bill knikt bevestigend.

“De klassen zijn nu vooral multireligieus, met kinderen van verschillende nationaliteiten. Daar moet je wat mee. Ik zoek de dialoog met alle leerlingen, ongeacht hun achtergrond of invalshoek. In het bijzonder geniet ik van het nakijken van hun levensvisiewerkstukken. Leerlingen kunnen daarin alles aan me kwijt; ik zal er nooit iets van openbaar maken. Zie het maar als een soort biechtgeheim. Verder zet ik me in bij rouwbegeleiding, wanneer een leerling (of soms de hele school) wordt geconfronteerd met verdriet. Het overkomt ons allemaal, ik ga het daarom ook niet uit de weg. Luisteren en het verdriet intens delen doen al veel goed.”
En eh... eerder stoppen met werken...? “Geen sprake van!” lacht Bill. Ik begrijp nu waarom.

Esther Romeijn

Flitsen(d) – uit de Lambertusflitsen

- ❖ De veiling van spullen uit de St. Catharinakerk te Herpt is afgerond. Veel (oud)parochianen en belangstellenden gingen met een mooie en soms ook dierbare herinnering naar huis. We danken de mensen die zich voor de veiling hebben ingezet. De gesloten kerk krijgt een nieuwe bestemming.
- ❖ Corrie en Wim Elias waren in Drunen de gezichten als het gaat om het versieren van de kerk met bloemen en alles wat daarbij komt kijken. Eerst in de Jozefkerk, later in de Lambertuskerk. Corrie heeft deze taak 45 jaar lang op zich genomen; de laatste 13 jaar heeft ook Wim een mooie bijdrage geleverd. Door omstandigheden hebben ze besloten dit mooie werk te beëindigen. Corrie en Wim, namens alle parochianen bedankt voor al jullie werk en creativiteit, voor jullie trouw en volharding. Het ga jullie goed!
- ❖ Bisschop De Korte heeft oud-stagiair Erik Buster op zaterdag 7 november in de Sint-Janskathedraal tot diaken gewijd.
- ❖ Caritas Wonderbare Moeder heeft samen met de protestantse gemeente van 9 t/m 18 oktober een actie gehouden voor de cliënten van de Voedselbank Den Bosch e.o. waar ook Heusden onder valt. Inwoners van de gemeente konden in die periode levensmiddelen afgeven bij de katholieke en protestante kerken in Drunen en Elshout. In totaal verzamelden Caritas Wonderbare Moeder en de Open Hof 46 volle kratten, vooral ook dankzij de leerlingen van de Olof Palmeschool die samen 27 goed gevulde kratten bijeenbrachten. Geweldig om te zien dat deze leerlingen en hun ouders zo begaan zijn met het lot van plaatsgenoten die het duidelijk minder getroffen hebben in het leven: zij lieten hun hart spreken. Zeker in deze coronatijd is alle hulp voor de Voedselbank hard nodig. Caritas Wonderbare Moeder en de Open Hof willen alle gulle gevers danken voor hun bijdrage! De 46 kratten zijn inmiddels overgedragen aan de Voedselbank Den Bosch.

Mariagedachte

Namens de Werkgroep Maria Bedevaart

Als jij haar volgt, verdwaalt jij niet.
Als jij haar aanroept, wanhoopt jij niet.
Als jij aan haar denkt, vergist jij u niet.
Als jij u steunt, valt jij niet.
Als jij u beschermt, vreest jij niet.
Als jij u leidt, wordt jij niet moe.
Als jij u begunstigt, bereikt jij uw doel.

Bernardus van Clairvaux (1090 – 1153)

Een dag niet gelachen...

Een atheïst loopt door het bos en bewondert alle dingen die de "oerknal" voortgebracht heeft. "Wat een prachtige bomen! Stromende rivieren! Schitterende dieren!", denkt hij bij zichzelf. Op het moment dat hij langs de rivier loopt, hoort hij geritsel in de bosjes achter hem. Als hij zich omdraait, ziet hij een enorme grizzly die op hem afstormt. De atheïst rent er als een gek vandoor. Tevergeefs... hij struikelt over een tak en rolt op de grond. Tot zijn schrik ziet

hij de beer grommend boven hem staan met een uitgestrekte poot, klaar voor een dodelijke klap. In paniek schreeuwt de atheïst: "Mijn God!"

Precies op dat moment staat de tijd stil... de beer beweegt niet meer; het bos is totaal stil en zelfs de rivier stopt te stromen. De man ziet een helder licht en hoort een stem uit de hemel die zegt: "Al die jaren heb je Mijn bestaan ontkend; zelfs Mijn schepping heb je afgedaan als een kosmisch ongelukje, en nu wil je dat Ik je uit deze benarde situatie kom redden? Kan Ik ervan uitgaan dat je je nu bekeert?"

De atheïst, trots en overtuigd van zijn eigen gelijk als altijd, kijkt in het licht en zegt: "Het zou nogal hypocriet zijn om dat na al die jaren opeens te doen, maar kunt U *die beer* niet tot christen bekeren?"

"Wat jij wil," antwoordt de stem.

Dan verdwijnt het felle licht weer, de rivier begint weer te stromen, de geluiden uit het bos gaan weer door en de beer doet zijn poot weer omlaag. Dan vouwt deze zijn voorpoten samen... buigt zijn kop en bromt: "Heer, ik dank u voor deze maaltijd, van uw mildheid ontvangen..."

Esther Romeijn